

LES PRONOMS POSSESSIFS : ΟΙ ΚΤΗΤΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

Ο πατέρας μου προχθές έφερε στο σπίτι μας ένα ωραίο σκυλάκι.

Το αγαπούσαμε πολύ και το περιποιούμαστε.

Εγώ το θεωρώ δικό μου και το θέλω πάντα κοντά μου.

Ο αδελφός μου το θέλει δικό του και μαλώνουμε καμία φορά.

Μη μαλώνετε λέει η μητέρα μας

Το σκυλάκι είναι δικό μας το έχουμε όλοι και το φροντίζουμε όλοι μαζί.

Mon père a apporté avant-hier dans notre maison un joli petit chien, On l'aime beaucoup et on s'occupe de lui. Moi je le considère mien et le veux toujours près de moi. Mon frère le considère sien et on se dispute parfois.

Ne vous disputez pas dit notre mère. Le chien est le notre, nous l'avons tous et on s'occupe de lui tous ensemble.

Les types forts sont : δικός, δική, δικό (à moi, masculin, féminin et neutre)

Les types faibles sont : μου, σου, του, της, του, μας, σας, τους (mon, ton, son, notre, votre, leur)

(του, της, του la troisième personne pour les trois genres)

Comme on le voit par l'exemple du texte en grec concernant le type faible pour dire :

Mon père, Ο πατέρας μου on dira mot à mot le père à moi, pour ma mère Η μητέρα μου la mère à moi, pour le livre (neutre en grec) Το βιβλίο μου, le livre à moi.

Το σπίτι σας, Votre maison

Η μητέρα μας Notre mère,

Ο αδελφός της, Son frère (à elle),

Η γιαγιά του, Sa grand-mère (à lui)

Pour les types forts

Αυτό το σπίτι είναι δικό μου, Cette maison est mienne (à moi)

Το δικό σου όνειρο, ton rêve (avec insistance)

Η δική μου εργασία (mon travail (avec insistance)

Ο δικός, η, ο se décline de la même manière que l'adjectif καλός, η, ο

Ο δικός η δική το δικό

Οι δικοί οι δικές τα δικά